احکام و تعالیم فردی - حیات عائله بهائی

حضرت بهاءالله

حیات عائله بهائی

حضرت بهاءالله:

1 - " در این امر حیات عائله باید مثل حیات ملائک سماء باشد . روحانیّت و سرور باشد . اتّحاد و اتّفاق باشد . مرافقت جسمانی و عقلانی باشد خانه منظّم و مرتّب باشد .افکارشان مانند اشعّه های شمس حقیقت و ستاره های روشن سماء باشد . چون دو مرغ برشاخسارهای شجر وحدت و یگانگی بسرایند . همیشه پُر فرح و سرور باشند و سبب سرور قلوب دیگران شوند . برای دیگران سرمشق باشند . برای یکدیگر محبّت صمیمی حقیقی داشته باشند ..." (ص ۱۶۱ گنجینه حدود و احکام)

2 - " درمیان خلق ازدواج عبارت از ارتباط جسمانیست و این اتّحاد و و اتّفاق موقّت است زیرا فرقت جسمانی عاقبت مقرّر و محتوم است ولکن ازدواج اهل بها باید ارتباط جسمانی و روحانی هر دو باشد زیرا هر دو سرمست یک جامند و منجذب یک طلعتِ بی مثال . زنده به یک روحند و روشن از یک انوار . این روابط روحانیّه است و اتّحاد ابدیست و همچنین در عالَم جسمانی نیز ارتباط محکم متین دارند ارتباط و اتّحاد و اتّفاق چون از حیث روح و جسم هر دو باشد آن وحدت حقیقی است لهذا ابدیست امّا اگر اتّحاد مجرّد از حیثیّت جسم باشد البتّه آن موقّت است و عاقبت مفارقت محقّق . پس باید اهل بها چون رابطه ازدواج در میان آید اتّحاد حقیقی و ارتباط معنوی و اجتماع روحانی و جسمانی باشد تا در جمیع مراتب وجود و در جمیع عوالم الهی این وحدت حاصل گردد زیرا این وحدت حقیقی جلوه ای از نور محبّت الله است ..."

(ص ۶۰ - ۱۵۹ گنجینه حدود و احکام - در کتاب اخلاق بهائی و کتاب حیات بهائی نیز با تفاوتهائی جزئی مندرج است)

3 - " بین بهائیان مسأله ازدواج اینست که مرد و زن جسماً و روحاً متّحد باشند تا در جمیع عوالم الهی اتّحادشان ابدی باشد و حیات روحانی یکدیگر را ترقّی دهند . اینست اقتران بهائی " (ص ۹۸ فضائل اخلاق)

4 - " زن و شوهر باید معلومات خود و استعدادات خود و جسم و جان خود را در مرحله اوّل بحضرت بهاءالله و سپس بیکدیگر نثار نمایند . باید افکارشان عالی و آمالشان نورانی و قلوبشان روحانی و ارواحشان مطلع انوار شمس حقیقت باشد . نباید بجهت اتّفاقات و تصادفات فانی این زندگی تغییر پذیر نسبت بهم بدبین شوند و خُلق تنگی نمایند . قلوبشان باید وسیع و منشرح و بوسعت جهان الهی باشد . هروقت اختلاف نظری بین ایشان تولید شود باید بمنتهی درجه سعی نمایند

که آنرا بین خود حلّ کنند و نگذارند خبر آن بخارج سرایت کند زیرا مردم مستعد هستند که ذرّه صغیر را جبل کبیر نمایند و نیز هرگاه بعلّت پیش آمدی رنجشی از یکدیگر حاصل نمودند نباید آنرا در دل نگاهدارند بلکه بالطّبع باید آنرا برای یکدیگر شرح و توضیح دهند و کوشش کنند هر چه زودتر این نفاق و کدورت برطرف شود . باید یگانگی و یاری را بر حسادت و ریا ترجیح دهند و مانند دو آئینه صافی باشند تا انوار ستارگان محبّت و جمال را در یکدیگر منعکس سازند . شما باید تصوّرات و افکار عالی و آسمانی خود را بیکدیگر بگوئید هیچ امر مخفی در بین خود نداشته باشید . خانه خود را محلّ راحتی و صفا نمائید . مهمان نواز باشید و درِ منزل خود را بروی آشنا و بیگانه باز گذارید . هر تازه واردی را با روئی متبسّم استقبال کنید و خوش آمد گوئید و طوری با ایشان رفتار نمائید که احساس کنند که در خانه من هستند . خداوند چنان اتّحاد و اتّفاق بین زن و شوهر خلق نموده است که هیچکس نمیتواند در این دنیا بالاتر از این اتّحادی را تصوّر کند . شما باید دائماً شجر الفت و اتّحاد خود را با آب علاقه و محبّت آبیاری نمائید تا در تمام فصول زندگانی سر سبز و خرّم ماند وشیرین ترین اثمار را برای شفای آلام ملل و اقوام ببار آورد . خلاصه شما دو نفر باید طوری زندگانی نمائید که خانه شما جلوه ای از ملکوت ابهی شود تا هر کس قدم گذارد روح صفا و نزهت را احساس نماید و بی اختیار فریاد برآورد که اینجا خانه محبّت است اینجا کاخ محبّت است اینجا آشیانه محبّت است اینجا گلستان محبّت است و شما دو نفر چون دو طیر خوش خوان باید بر روی بلندترین شاخه های شجر حیات بنشینید و فضا را مملو از نغمات عشق و سرور کنید . تا آنجا که میتوانید سعی نمائید اساس محبّت خود را در روح و وجدان خویش مستقرّ نگذارید که این اساس متزلزل گردد. وقتی که خداوند بشما اطفال شیرین و نازنین عطا میکند خود را وقف تربیت و تعلیم ایشان نمائید تا گلهای جاودانی گلزار الهی و بلبلان خوش الحان بهشت آسمانی گردند و خادمان عالَم انسانی و اثمار شجر زندگانی شوند . در زندگانی چنان مشي و سلوک نمائید که دیگران آنرا نمونه و سرمشق گیرند و با یکدیگر بگویند که ببین چگونه ایشان چون دو کبوتر با عشق و اتّحاد و توافق کامل در یک آشیانه مقرّ یافته اند گوئی که خداوند حقیقت وجودشان را از ازل برای دوست داشتن یکدیگر سرشته است . وقتی که چنین حالتی وجود داشت و چنین آمال و هدفهائی اختیار شد آنوقت از حیات جاودانی سهم بزرگی نصیب برده اید و از سرچشمه حقیقت نوشیده اید و ایّام خود را در بهشت شکوه و جلال در جمع آوری ازهار اسرار الهی صرف نموده اید . نسبت بیکدیگر چون عاشقان الهی و حبیبان معنوی باشید . حیات خود را در بهشت محبّت بگذرانید . آشیانهء خود را بر روی شاخه های پُر برگ شجر محبّت بنا کنید . در فضای با صفای محبّت پرواز کنید . در بحر بیکران محبّت شنا کنید . در گلزار جاودان محبّت مشی کنید . ذر ظلّ اشعَه تابان شمس محبّت حرکت کنید . در طریق محبّت ثابت و مستقیم باشید . مشام خود را با نفحه جانبخش ازهار محبّت معطّر کنید . گوشهای خود را بآهنگهای روح نواز محبّت آشنا کنید . از شراب محبّت بنوشید . سرمست شوید . بگذارید تا آمال و افکار شما چون دسته ای از گُلهای محبّت و سخنان شما چون بحر محبّت باشد " .

(از بیانات شفاهی مبارک - از ص ۱۸ تا ص ۲۱ ازدواج بهائی)

5 - " فی الحقیقه انسان باید بوفا قیام نماید و ثبوت و استقامت بنماید علی الخصوص بقرین و همنشین خویش و همدم و ندیم خود زیرا حقوق در بین این دو قدیم و محکم و متین است و انسان آنچه بکوشد از عهده اکمال برنیاید ولی بقدر امکان قصور نشاید" (ص ۸ - ۲۹۷ بشارة النور)

6 - " ای دو مؤمن بالله خداوند بی مانند زن و مرد را آفریده که با یکدیگر در نهایت الفت آمیزش نمایند و زندگانی کنند و حکم یک جان داشته باشند زن و مرد دو رفیق انیس هستند که باید در غم یکدیگر شریک باشند چون چنین باشد در نهایت خوشی و آسایش دل و جان در این جهان زندگانی کنند و در ملکوت آسمانی مظهر الطاف الهی گردند و الّا در غایت تلخی عمر بسر برند و هر دم آرزوی مردن نمایند و در جهان آسمانی نیز شرمسار باشند پس بکوشید که با یکدیگر مانند دو کبوتر در آشیان آمیزش دل و جان نمائید اینست خوشبختی در دو جهان " (ص ۱۵ ازدواج بهائی)